การพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะของผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ตามแนวทางการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

The Development of Competency Indicators of English Language Teachers according to Learning Management in the 21st Century

วรรณรี ปานศิริ[1] อภิษฎาข์ ศรีเครือดง[3] และปาริชาต จันทร์งาม[5]

Wannaree pansiri[2] Apisada Srihruedong[4] and Parichart Junngam[6]

(Received: 13 November 2019; Revised: 13 May 2020; Accepted: 21 May 2020)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1)พัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะของผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ตามแนวทางจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 2) วิเคราะห์โมเดลองค์ประกอบของตัวบ่งชี้สมรรถนะของผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ตามแนวการทางการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 กลุ่มตัวอย่างจำนวน 315 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสัมภาษณ์และแบบสอบถาม มีวิธีดำเนินการ 2 ขั้นตอนดังนี้ ขั้นตอนที่ 1 การสร้างตัวบ่งชี้สมรรถนะของผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ตามแนวทางการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 เป็นการตรวจสอบความเหมาะสมของตัวบ่งชี้ในแต่ละองค์ประกอบ โดยใช้เทคนิคเดลฟาย ความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ 0.80 ขั้นตอนที่ 2 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของตัวบ่งชี้สมรรถนะของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ตามแนวทางการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 พบว่าตัวบ่งชี้สมรรถนะของผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ตามแนวทางการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ที่อยู่ใน 5 องค์ประกอบ 21 ตัวบ่งชี้ มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเป็นบวกทั้งหมดมีค่าตั้งแต่ 0.17-0.55 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ทุกตัว มีค่า χ^2 =178.14,df=169,p=0.2999, χ^2 /df=1.05,GFI=0.95,AGFI=0.93,RMSEA=0.013

คำสำคัญ: สมรรถนะ ตัวบ่งชี้ ผู้สอนภาษาอังกฤษ การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

Abstract

The research aimed 1) to develop the English Language teachers' competency according to learning management in the 21st century and 2) to analyze the model of English Language teachers' competency according to learning management in the 21st century. The samples were 315 English language teachers selected by stratified random sampling. The instruments employed were questionnaire

[1] ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สาขาวิชาศึกษาทั่วไป คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

[2] Assistant Professor Dr., General Education, Faculty of Liberal Arts, Rajamangala University of Technology Rattanakosin

[3] อาจารย์ ดร. สาขาวิชาศึกษาทั่วไป คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

[4] Dr., General Education, Faculty of Liberal Arts, Rajamangala University of Technology Rattanakosin

[5] ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิชาศึกษาทั่วไป คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

[6] Assistant Professor, General Education, Faculty of Liberal Arts, Rajamangala University of Technology Rattanakosin

and interview. The research procedure consisted of two stages. The first stage was the creation and check of performance indicators of English language teachers according to learning management in the 21st century by using Delphi technique. A reliability of questionnaire was 0.80. In the second stage, the confirmatory factor analysis was used to analyze the competency indicators of English Language teachers according to learning management in the 21st century with five components and twenty-one indicators, which was consistent with the empirical data. The factor loadings were positive, with values ranging from 0.17 to 0.55 with a statistical significance level 0.05, χ^2 =178.14, df=169, p=0.2999, χ^2 /df=1.05,GFI=0.95, AGFI =0.93,RMSEA=0.013

Keywords: Competency, Indicators, English language teachers, 21st Century learning

บทนำ

การจัดการศึกษาในศตวรรษที่ 21 เน้นให้ผู้เรียนมีทักษะการเรียนรู้ขั้นที่สูงขึ้น มีการเรียนการสอนที่ช่วยให้นักเรียนได้เตรียมตัวเพื่อใช้ชีวิตในโลกที่เป็นจริง เน้นการศึกษาตลอดชีวิต มีการกระตุ้นและจูงใจให้ผู้เรียนแสวงหาการเรียนรู้ กระบวนการเรียนรู้ที่เป็นการเรียนรู้ที่เน้นรู้จริง เน้นพัฒนาทักษะการคิด ทักษะการแก้ปัญหา ความคิดสร้างสรรค์ ทักษะการสื่อสาร ทักษะและค่านิยมทางเทคโนโลยี ความเชื่อมั่นในตนเอง การจูงใจตนเอง ความตระหนักในสภาพแวดล้อม และคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียนให้มีศักยภาพเพิ่มขึ้น บุคคลที่สำคัญ ก็คือ “ผู้สอน” ผู้สอนยังคงเป็นผู้ที่มีความหมายและผู้ที่มีความสำคัญมากที่สุดในห้องเรียน และเป็นผู้ที่มีความสำคัญต่อคุณภาพการศึกษา ทั้งนี้เพราะคุณภาพของผู้เรียนขึ้นอยู่กับคุณภาพของครู (พิณสุดา สิริรังธศรี, 2557, หน้า 6) ครูยุคใหม่ต้องมีกระบวนทัศน์ที่ถูกต้องคือ ไม่เน้นสอนแต่เน้นจัดการเรียนรู้ทักษะและความรู้ที่จำเป็น นักเรียนต้องเรียนแบบให้รู้จริง และเน้นลงมือปฏิบัติ เน้นการให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อช่วยแก้ไขความรู้ผิดๆให้ผู้เรียน เนื่องจากสังคมเปลี่ยนทำให้ผู้เรียนเปลี่ยน ไม่จำเป็นต้องหาความรู้จากห้องเรียนเพียงอย่างเดียวอาจหาจากภายนอกห้องเรียน ประเด็นที่น่าเป็นห่วงของเด็กไทยคือความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษทั้งในด้านการพูด อ่าน เขียน ซึ่งเห็นได้จากผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน หรือ O-net ของทุกปีที่ผ่านมาพบว่า คะแนนภาษาอังกฤษได้คะแนนเฉลี่ยต่ำ แสดงให้เห็นว่าคุณภาพการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษเป็นเรื่องเร่งด่วนที่ต้องแก้ไข ปัญหาการพัฒนาคุณภาพในการจัดการศึกษาที่เป็นจุดอ่อนของไทยมากที่สุดก็คือเรื่องปัจจัยโครงสร้างพื้นฐาน โดยเฉพาะด้านการศึกษาที่จะต้องหาทางแก้ไขปรับปรุงโดยเร่งด่วน กระทรวงศึกษาธิการได้ร่วมกันค้นหาปัจจัย ที่จะช่วยพัฒนาการศึกษาของไทยว่า พบว่า ปัจจัยที่สำคัญคือ การพัฒนาคุณภาพครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา (อลิสา ศรีโปฎก, ม.ป.ป.)

สมรรถนะ หมายถึง คุณลักษณะพื้นฐาน คุณลักษณะเชิงพฤติกรรมที่มีอยู่ภายในตัวบุคคลได้แก่ แรงจูงใจ อุปนิสัย ความรู้ และทักษะ ซึ่งคุณลักษณะเหล่านี้จะเป็นตัวผลักดันหรือมีความสัมพันธ์เชิงเหตุผลให้บุคคลสามารถปฏิบัติงานตามหน้าที่และความรับผิดชอบ หรือสถานการณ์ต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้บุคคลสามารถสร้างผลงานได้โดดเด่น และส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของเป้าหมายของงานในตำแหน่ง (Spencer and Spencer, 1993; สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน, 2553; ณรงค์วิทย์ แสนทอง, 2547) ปัจจุบันองค์กรทั้งภาครัฐและเอกชนได้ให้ความสำคัญกับสมรรถนะของคนในองค์กรเพราะคนที่มีสมรรถนะสูงย่อมทำให้กระบวนการทำงานสามารถดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ สมรรถนะความ

เป็นครู หมายถึง ความรู้ ทักษะ ความสามารถและคุณลักษณะของครูที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงานในวิชาชีพครูให้บรรลุผลอย่างมีประสิทธิภาพ สมรรถนะครูจึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งต่อการปฏิบัติงาน ปัจจุบันถึงแม้ว่าสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้กำหนดสมรรถนะและตัวบ่งชี้ของครูไทย โดยแบ่งออกเป็นสมรรถนะหลักและสมรรถนะประจำสายงาน แต่ก็ไม่ได้มีสมรรถนะของผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานที่สอดคล้องกับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ที่จะทำให้ผู้สอนได้มีแนวทางในการที่จะพัฒนาตัวเอง ผสานองค์ความรู้ ทักษะเฉพาะด้าน ความชำนาญการ และความรู้เท่าทันด้านต่างๆเข้าด้วยกัน เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะการเรียนรู้ เพื่อให้ประสบความสำเร็จในด้านการทำงานและมีทักษะการดำรงชีวิต ซึ่งครูในศตวรรษที่ 21 ต้องปรับบทบาทเป็นผู้ให้คำแนะนำ ไม่ใช่เป็นผู้ถ่ายทอดความรู้อยู่หน้าชั้นเรียนเหมือนเช่นในอดีต โดยจัดให้ตามความถนัด ความสนใจและความสามารถของผู้เรียนแต่ละคนแต่ละกลุ่ม และต้องมีทักษะที่สอดคล้องกับทักษะการเรียนรู้ของผู้เรียน เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้ทันต่อโลก

การแก้ปัญหาคุณภาพของผู้สอนให้มีศักยภาพเต็มที่ในการพัฒนาตนเองและพัฒนางานสอนคือตัวบ่งชี้สมรรถนะ ดังนั้นถ้าผู้สอนมีสมรรถนะจะช่วยเพิ่มพูนความรู้ ทักษะในการปฏิบัติการสอนได้ตรงตามเป้าหมาย รวมทั้งเป็นทางเลือกหนึ่งสำหรับผู้บริหารการศึกษาที่จะนำตัวบ่งชี้สมรรถนะไปพัฒนาผู้สอน โดยมีการกำหนดความหมายของตัวบ่งชี้สมรรถนะอย่างชัดเจนและอาศัยข้อมูลเชิงประจักษ์ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะของผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษตามแนวทางการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 เพื่อให้ผู้สอนมีความรู้ มีทักษะ มีคุณลักษณะและความสามารถในการพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ มีโอกาสได้ฝึกทักษะการใช้ภาษาให้มากที่สุดทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน การจัดกระบวนการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับธรรมชาติ และลักษณะเฉพาะของการเรียนภาษา มีกิจกรรมที่หลากหลาย ทั้งกิจกรรมฝึกทักษะทางภาษา และกิจกรรมการฝึกผู้เรียนให้รู้วิธีการเรียนภาษาด้วยตนเองควบคู่ไปด้วยกัน อันจะนำไปสู่การเป็นผู้เรียนที่พึ่งตนเอง สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขและมีทักษะการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับแนวทางการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

Boyatzis (1982), Boam and Sparrow (1992), Spencer and Spencer (1993), ณรงค์วิทย์ แสนทอง (2547), อุกฤษณ์ กาญจนเกตุ (2543) และเดชา เดชะวัฒนไพศาล (2543) ได้ให้ความหมายของ “สมรรถนะ ไว้สอดคล้องกันว่า สมรรถนะ คือคุณลักษณะพื้นฐานที่เป็นกลุ่มของคุณลักษณะเชิงพฤติกรรมที่บุคคลจำเป็นต้องมีในการปฏิบัติงานในตำแหน่งหนึ่งๆ เพื่อให้การปฏิบัติงานในหน้าที่ความรับผิดชอบประสบความสำเร็จ ได้แก่ แรงจูงใจ(Motive) อุปนิสัย(Trait) ทักษะ(Skill) จินตภาพส่วนตน(Self-Image) หรือบทบาททางสังคม(Social Role) หรือองค์ความรู้(Body of Knowledge) ซึ่งจะเป็นตัวผลักดันหรือมีความสัมพันธ์เชิงเหตุผล (Causal Relationship) ให้บุคคลสามารถปฏิบัติงานตามหน้าที่ความรับผิดชอบ หรือสถานการณ์ต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพและ/หรือสูงกว่าเกณฑ์อ้างอิง(Criterion–Reference) หรือเป้าหมายที่กำหนดไว้ Spencer และSpencer (1993) ได้เปรียบเทียบคุณลักษณะดังกล่าวไว้ในโมเดลน้ำแข็ง(Iceberg Model) และอธิบายว่าคุณลักษณะของบุคคลแบ่งเป็น 2 ส่วนคือ ส่วนที่สามารถมองเห็นได้คือความรู้และทักษะซึ่งสามารถพัฒนาได้ไม่ยากนักด้วยการศึกษาค้นคว้าทำให้เกิดความรู้และการฝึกฝนปฏิบัติทำให้เกิดทักษะและส่วนที่ซ่อนอยู่ภายในซึ่งสังเกตได้ยาก ได้แก่ ทัศนคติ ค่านิยม ความเห็นเกี่ยวกับภาพลักษณ์ของตนเอง บุคลิกลักษณะประจำตัวบุคคล รวมทั้งแรงจูงใจเป็นสิ่งที่พัฒนาได้ยาก สำนักงานพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2553, หน้า 25) ได้กล่าว

ถึงสมรรถนะของครูมีดังนี้ สมรรถนะหลัก(Core Competency) ประกอบด้วย 5 สมรรถนะ ได้แก่ 1)การมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน 2)การบริการที่ดี 3)การพัฒนาตนเอง 4)การทำงานเป็นทีม และ5)จริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพครู สมรรถนะประจำสายงาน (Functional Competency) ประกอบด้วย 6 สมรรถนะ ดังนี้ 1)การบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ 2)การพัฒนาผู้เรียน 3)การบริหารจัดการชั้นเรียน 4)การวิเคราะห์สังเคราะห์และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน 5)ภาวะผู้นำครู และ6)การสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือกับชุมชนเพื่อการจัดการเรียนรู้

ถนอมพร เลาหจรัสแสง (2547) และอ่องจิต เมธยะประภาส (2557) ได้กล่าวว่าครูในยุคศตวรรษที่ 21 ต้องมีลักษณะ ดังนี้ 1)ต้องเป็นผู้เชี่ยวชาญเนื้อหาที่ตนรับผิดชอบในการสอน มีความคิดสร้างสรรค์ สามารถคัดเลือกเนื้อหาที่ทันสมัย เหมาะสมและเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน 2)มีทักษะในการใช้คอมพิวเตอร์ในการบูรณาการกับการเรียนการสอนในชั้นเรียน สามารถใช้เทคโนโลยีสร้างบทเรียนและเป็นผู้สื่อในการถ่ายทอดหรือขยายความรู้ของตนสู่นักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีอย่างหลากหลาย รวมทั้งสามารถใช้เทคโนโลยีในการประเมินผล 3)เป็นผู้สร้างสรรค์ มีความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิดการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง (Constructionism) ซึ่งมุ่งเน้นว่าการเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้นั้นเป็นเรื่องภายในของตัวบุคคลจากการที่ได้ลงมือทำกิจกรรมใดๆ ให้เกิดการสร้างสรรค์ความรู้ใหม่ที่เชื่อมโยงกับประสบการณ์หรือความรู้เดิมที่อยู่ในตัวบุคคลนั้นมาก่อน 4)สามารถเชื่อมโยงสิ่งที่ผู้เรียนเรียนรู้ในชั้นเรียนกับเพื่อน อาจารย์ในสถานศึกษา บ้าน และสังคมแวดล้อม เพื่อให้เกิดการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งที่เรียนรู้กับประสบการณ์ตรง และอาจมีการร่วมมือและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกันผ่านสื่อเทคโนโลยีจนพัฒนาเป็นเครือข่ายความร่วมมือ 5)มีความสามารถในการเรียนรู้แบบร่วมมือกันกับผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ 6)มีทักษะในการสื่อสารกับผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และ7)มีความมุทิตา ความรัก ความปรารถนา และความห่วงใยอย่างจริงใจแก่ผู้เรียน

สำนักงานด้านการศึกษาของรัฐ โดยเรียกตัวเองว่า ภาคีเพื่อทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ได้กำหนดกรอบแนวคิดในการเรียนรู้ที่แสดงให้เห็นถึงการบูรณาการระหว่าง 3 องค์ประกอบใหญ่ๆได้แก่ 1)วิชาแกนและแนวคิดสำคัญในศตวรรษที่21 2)ทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ประกอบด้วย 3 กลุ่มทักษะคือ 2.1)ทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม 2.2)ทักษะเทคโนโลยีสารสนเทศ และ2.3)ทักษะชีวิตและการทำงาน และ 3)ระบบสนับสนุนที่จำเป็น ประกอบด้วย 5 ระบบย่อย ดังนี้ 3.1)มาตรฐานของศตวรรษที่ 21 เน้นทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ทั้งความรู้ในเนื้อหาและความเชี่ยวชาญ สร้างความเข้าใจข้ามวิชาแกน เน้นความเข้าใจที่ลึกซึ้งมากขึ้น มีการวัดความเชี่ยวชาญที่หลากหลาย 3.2)การประเมินทักษะของศตวรรษที่ 21 มีการประเมินระหว่างการสอน การประเมินระหว่างเรียนและการประเมินสรุปรวม เน้นการให้ข้อมูลย้อนกลับที่บูรณาการในการเรียนรู้ที่มีประโยชน์ต่อการพัฒนาสมรรถนะของผู้เรียน 3.3)หลักสูตรและการสอนของศตวรรษที่ 21 สอนทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 อย่างเป็นรูปธรรมในชั้นเรียนในบริบทของวิชาแกนและแนวคิดสำคัญในศตวรรษที่ 21 ใช้วิธีเรียนแบบนวัตกรรมที่บูรณาการเทคโนโลยีสนับสนุนการเรียนแบบสืบเสาะหาความรู้และแบบแก้ปัญหาและเน้นทักษะการคิดขั้นสูง บูรณาการทรัพยากรในชุมชนมาใช้ในการเรียนการสอน 3.4)การพัฒนาทางวิชาชีพของศตวรรษที่ 21 มีวิธีบูรณาการทักษะเครื่องมือและวิธีสอนแห่งศตวรรษที่ 21 ในชั้นเรียนและระบุกิจกรรมที่ควรนำมาทดแทน เพื่อสร้างความสมดุลให้เกิดขึ้นในระหว่างที่มีการเรียนการสอน เช่น การสอนแบบโครงงาน ปลูกฝังความสามารถของครูในการค้นหาจุดแข็งและจุดอ่อนของผู้เรียน พัฒนาความสามารถของครูในการใช้วิธีการที่หลากหลายในการเข้าถึงผู้เรียนที่แตกต่างกันและสร้างบรรยากาศที่

สนับสนุนการเรียนการสอน กระตุ้นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างชุมชนและ 3.5)สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ของศตวรรษที่ 21 สนับสนุนชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพที่ทำให้นักการศึกษาได้ร่วมมือแลกเปลี่ยนการปฏิบัติที่ดีและบูรณาการทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ในห้องเรียน ส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนรู้ในบริบทจริงของโลกในศตวรรษที่ 21

สมมติฐานงานวิจัย

โมเดลองค์ประกอบของตัวบ่งชี้สมรรถนะของผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ตามแนวทางการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ที่สร้างขึ้นจากแนวคิด ทฤษฎี มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะของผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ตามแนวทางการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

2. เพื่อวิเคราะห์โมเดลองค์ประกอบของตัวบ่งชี้สมรรถนะของผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ตามแนวทางการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

ระเบียบวิธีวิจัย

ประชากร

ประชากร ประกอบด้วย ครูภาษาอังกฤษสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์เขต 1 จำนวน 138 โรงเรียน จำนวน 374 คน และครูภาษาอังกฤษสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์เขต 2 จำนวน 89 โรงเรียน จำนวน114 คน รวมทั้งหมด 488 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้ได้แก่ ครูภาษาอังกฤษสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์เขต 1 และเขต 2 กำหนดขนาดตัวอย่างโดยใช้สัดส่วนตัวแปรต่อจำนวนตัวอย่างเป็น 1:15 (สุวิมล ว่องวาณิช, 2546 หน้า 121) หมายถึงตัวแปร 1 ตัวแปร กำหนดหน่วยตัวอย่าง 15 หน่วย ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ มีจำนวนตัวชี้วัดทั้งหมด 21 ตัวแปร ดังนั้นขนาดของกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 315 คน โดยใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) มีการคำนวณขนาดตัวอย่างในแต่ละกลุ่มดังนี้

$$n_1 = n\frac{N_1}{N} = 315 \times \frac{374}{488} = 214$$ และ $$n_2 = n\frac{N_2}{N} = 315 \times \frac{114}{488} = 74$$

ตารางที่ 1 จำนวนประชากรและตัวอย่าง

สังกัด	จำนวนประชากร	จำนวนตัวอย่าง
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์เขต 1	374	241
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์เขต 2	114	74
จำนวนทั้งหมด	488	315

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1.แบบสัมภาษณ์ ซึ่งได้มาจากการศึกษาเอกสารแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องไปใช้ในการกำหนดข้อคำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์ เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาให้ความคิดเห็นในประเด็นต่างๆเกี่ยวกับตัวบ่งชี้

2.แบบสอบถาม ประกอบด้วย 2 ส่วน ได้แก่ ข้อมูลทั่วไป และข้อคำถามเกี่ยวกับตัวบ่งชี้ มีลักษณะเป็นมาตรประมาณค่า(Rating Scale) 5 ระดับ แบบสอบถามชุดนี้เป็นแบบสอบถามที่ผ่านฉันทามติของผู้เชี่ยวชาญ 3 รอบ ซึ่งเป็นการใช้เทคนิคเดลฟาย มีการวิเคราะห์ค่ามัธยฐานและค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ โดยค่ามัธยฐานไม่ต่ำกว่า 3.50 และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ไม่เกิน 1.50 ซึ่งเป็นค่าที่แสดงว่ามีความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญสอดคล้องกัน (สุวิมล ว่องวาณิช, 2548) หลังจากนั้นนำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษในอำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น(Reliability) โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์ครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ผลการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.80

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. เก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้เชี่ยวชาญ โดยใช้แบบสัมภาษณ์ โดยผู้วิจัยทำหนังสือขอความอนุเคราะห์จากหน่วยงานไปยังหน่วยงานต้นสังกัดของผู้เชี่ยวชาญ เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเข้าสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ผลที่ได้ในแต่ละรอบดังนี้

รอบที่ 1 จากการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญได้ข้อเสนอแนะและข้อปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำดังนี้ องค์ประกอบที่ 1 ด้านการพัฒนาตนเอง ผู้เชี่ยวชาญ เสนอแนะให้ขยายตัวบ่งชี้ "ความเชี่ยวชาญในเนื้อหาวิชาที่สอน" ให้ชัดเจนและเฉพาะเจาะจงมากยิ่งขึ้นและให้ตัดตัวบ่งชี้ "การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและสร้างเครือข่ายทางวิชาการและวิชาชีพ" เพราะคล้ายกับตัวชี้วัดในองค์ประกอบที่ 5 องค์ประกอบที่ 2 ด้านการจัดการเรียนรู้ ผู้เชี่ยวชาญเสนอแนะให้ปรับตัวบ่งชี้ "การจัดกิจกรรมการสอนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้" เป็น "ความสามารถในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง เช่น การทำโครงการ การสอนแบบใช้ปัญหาเป็นฐาน ฯลฯ" องค์ประกอบที่ 3 ด้านการสร้างความร่วมมือกับชุมชน ปรับตัวบ่งชี้ "การบูรณาการกระบวนการเรียนรู้กับชุมชน" เป็น "การบูรณาการความรู้ ทักษะที่หลากหลายระหว่างชุมชนกับการจัดการเรียนรู้"องค์ประกอบที่ 4 ด้านการทำงานเป็นทีม ปรับตัวบ่งชี้ที่มีความหมายคล้ายกันออกเหลือตัวบ่งชี้ 4 ตัวบ่งชี้ องค์ประกอบที่ 5 ด้านจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพครูให้เพิ่มและขยายตัวชี้วัดจาก "มีความซื่อสัตย์ สุจริต" เป็น "ปฏิบัติตามกฎระเบียบทางราชการด้วยความซื่อสัตย์สุจริต"

รอบที่ 2 รวบรวมความคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่างๆ ที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญในรอบที่ 1 มาสร้างเป็นแบบสอบถามให้มีลักษณะเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ผลการวิเคราะห์ในรอบที่ 2 พบว่าตัวบ่งชี้สมรรถนะของผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ตามแนวทางการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ที่กำหนดไว้ 21 ตัว มีค่ามัธยฐาน 4.00 - 5.00 ค่าพิสัยควอไทล์ มีค่าตั้งแต่ 0.00 - 1.00 แสดงว่ากลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่าตัวบ่งชี้มีความเหมาะสมในการบ่งชี้สมรรถนะของผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ตามแนวทางการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 เพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญกลั่นกรองความคิดเห็นอย่างละเอียดรอบคอบ และมั่นใจในการตัดสินใจ ผู้วิจัยจึงเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อหาฉันทามติของผู้เชี่ยวชาญในรอบที่ 3

รอบที่ 3 ผู้วิจัยรวบรวมความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญในการยืนยันคำตอบ หรือเปลี่ยนแปลงคำตอบจากในรอบที่ 2 โดยการเสนอผลการวิเคราะห์ในรอบที่ 2 เพื่อ

เป็นข้อมูลย้อนกลับในส่วนที่เป็นความคิดเห็นของกลุ่มและความคิดเห็นของตนเอง ผลการวิเคราะห์จากแบบสอบถามในรอบที่ 3 มีค่ามัธยฐาน 4.00 - 5.00 ค่าพิสัยควอไทล์ มีค่าตั้งแต่ 0.00 - 1.00 แสดงว่ากลุ่มผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่าตัวบ่งชี้สมรรถนะของผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ตามแนวทางการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 มีความเหมาะสมมากถึงมากที่สุด

2. เก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้แบบสอบถาม โดยการส่งไปรษณีย์และเก็บด้วยผู้ช่วยนักวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา(content analysis)

2. การวิเคราะห์ข้อมูลจากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญกับความเหมาะสมของตัวบ่งชี้ใช้ค่ามัธยฐาน (Median) และค่าพิสัยระหว่างควอไทล์ (Interquartile Range)

3. การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปโดยใช้ความถี่ และร้อยละ การวิเคราะห์ลักษณะพื้นฐานของตัวบ่งชี้ ได้แก่ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย ค่าความเบ้และค่าความโด่ง

4. การวิเคราะห์องค์ประกอบยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป เพื่อตรวจสอบความตรงตามทฤษฎีกับข้อมูลเชิงประจักษ์คือ ค่าไค-สแควร์(χ^2)ค่าไค-สแควร์สัมพัทธ์ (χ^2 /df) ค่าดัชนีวัดความกลมกลืน(Goodness of Fit Index:GFI) และค่าดัชนีวัดความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (Adjusted Goodness of Fit Index:AGFI) และค่าดัชนีรากกำลังสองเฉลี่ยของเศษเหลือ(Standardized Root Mean Square Residual:SRMR) ค่ารากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของความคลาดเคลื่อน(Root Mean Square Error of Approximation:RMSEA)

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะของผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ตามแนวทางการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 มีผลการวิจัย 2 ตอนมีผลวิจัยดังนี้

ผลตอนที่ 1 การสร้างตัวบ่งชี้สมรรถนะของผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ตามแนวทางการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21มีรายละเอียดดังนี้

1. ผลการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวคิด หลักการการกำหนดสมรรถนะของผู้สอน คุณลักษณะของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษและแนวทางการจัดการการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 พบว่าองค์ประกอบของตัวบ่งชี้สมรรถนะของผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ตามแนวทางการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 มี 5 องค์ประกอบ ได้แก่ 1)ด้านการพัฒนาตนเอง 2)ด้านการจัดการเรียนรู้ 3)ด้านการสร้างความร่วมมือกับชุมชน 4)ด้านการทำงานเป็นทีม และ5) ด้านจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพครู

2. ผลที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 9 ท่าน ประกอบด้วย ศึกษานิเทศก์ ผู้บริหารการศึกษา ผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์เกี่ยวข้องกับการพัฒนาตัวชี้วัด จำนวน 3 ท่าน อาจารย์ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษที่มีประสบการณ์อย่างน้อย 5 ปี จำนวน 3 ท่าน และผู้ที่มีความรู้และมีประสบการณ์เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ในทศวรรษที่ 21 จำนวน 3 ท่าน ผลการสัมภาษณ์ พบว่าผู้เชี่ยวชาญทั้ง 9 ท่าน มีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่าองค์ประกอบของตัวบ่งชี้สมรรถนะของผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ตามแนวทางการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 มีความเหมาะสม ครอบคลุมและสอดคล้องกับแนวทางการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

3. ผลการตรวจสอบความเหมาะสมของตัวบ่งชี้ในแต่ละองค์ประกอบ โดยใช้เทคนิคเดลฟาย (Delphi technique) เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้เชี่ยวชาญทั้งสิ้น 3 รอบ จากผู้เชี่ยวชาญที่ให้ข้อมูลในการวิจัยการศึกษาองค์ประกอบจำนวน 9 ท่าน ผลการพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะของผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษตามแนวทางการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 มีทั้งหมด 5 องค์ประกอบ 21 ตัวบ่งชี้ ดังนี้ องค์ประกอบที่ 1 ด้านการพัฒนาตนเอง มี 5 ตัวบ่งชี้ ประกอบด้วย 1.1)ความสามารถวิเคราะห์และเลือกวิธีพัฒนาตนเองให้เหมาะสมกับจุดเด่นและจุดด้อย 1.2)ความคิดสร้างสรรค์ในการสร้างองค์ความรู้ทางวิชาการและวิจัย เพื่อพัฒนางานที่รับผิดชอบอย่างมีประสิทธิภาพ 1.3)ความสามารถในการสร้างและพัฒนาสื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยีใหม่ๆมาใช้ในการส่งเสริมการเรียนรู้ 1.4)ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีใหม่ๆและแหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลายมาใช้ในการพัฒนาและสืบค้นงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และ1.5)ความสามารถในการเขียน อ่าน และพูดภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี องค์ประกอบที่ 2 ด้านการจัดการเรียนรู้ มี 4 ตัวบ่งชี้ ประกอบด้วย 2.1)ความสามารถในการวิเคราะห์และพัฒนาหลักสูตรที่สอดคล้องกับสถานศึกษาและมีการบูรณาการกับรายวิชาอื่นๆ 2.2)ความสามารถในการจัดกิจกรรมการสอนที่ส่งเสริมทักษะการคิดวิเคราะห์และการแก้ปัญหาในเชิงลึก 2.3)ความสามารถในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง เช่น การทำโครงการ การสอนแบบใช้ปัญหาเป็นฐาน ฯลฯ 2.4)ความสามารถในการใช้เครื่องมือที่หลากหลายในการวัดและประเมินเพื่อให้ได้สารสนเทศมาปรับปรุงการเรียนการสอนและแก้ไขผลการเรียนรู้ของผู้เรียนให้ดีขึ้น องค์ประกอบที่ 3 ด้านการสร้างความร่วมมือกับชุมชน มี 4 ตัวบ่งชี้ ประกอบด้วย 3.1)การประสานความร่วมมือและสร้างความสัมพันธ์กับชุมชนเพื่อการจัดการเรียนรู้ 3.2)การสร้างเครือข่ายกับผู้ปกครองและชุมชนเพื่อการจัดการเรียนรู้ 3.3)การให้บริการด้านความรู้วิชาการและด้านวิชาชีพแก่ชุมชน 4.4)การบูรณาการการเรียนรู้ ทักษะที่หลากหลายระหว่างชุมชนกับการจัดการเรียนรู้ องค์ประกอบที่ 4 ด้านการทำงานเป็นทีม มี 4 ตัวบ่งชี้ ประกอบด้วย 4.1)การให้ความร่วมมือ ช่วยเหลือและสนับสนุนการปฏิบัติงานของโรงเรียน 4.2)การปฏิบัติตนเป็นผู้นำและผู้ตามได้อย่างเหมาะสมกับบทบาทและหน้าที่ที่รับผิดชอบ 4.3)การสนับสนุนให้กำลังใจ ยกย่อง และให้เกียรติผู้อื่น 4.4)การปรับตัวเข้ากับกลุ่มคนหรือสถานการณ์ที่หลากหลายได้อย่างเหมาะสม และองค์ประกอบที่ 5 ด้านจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพครู มี 4 ตัวบ่งชี้ ประกอบด้วย 5.1)ปฏิบัติตามกฎระเบียบทางราชการ ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต 5.2)มีความเมตตา เอาใจใส่ ช่วยเหลือ ส่งเสริมและให้กำลังใจแก่ศิษย์ 5.3)ประพฤติตนได้อย่างเหมาะสมกับสถานภาพ หลีกเลี่ยงอบายมุขและ5.4)มีความตั้งใจเสียสละและอุทิศตนในการปฏิบัติหน้าที่อย่างต่อเนื่อง

ผลตอนที่ 2 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของตัวบ่งชี้สมรรถนะของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ตามแนวทางการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงจำนวน 235 คน คิดเป็นร้อยละ 74.6 และเป็นเพศชายจำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 25.4 วุฒิการศึกษาส่วนใหญ่จบปริญญาตรีจำนวน 192 คน คิดเป็นร้อยละ 61 รองลงมาจบปริญญาโท 118 คน คิดเป็นร้อยละ 37.5 ตำแหน่งปัจจุบันครูชำนาญการ (ค.ศ.2) จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 31.4 รองลงมาเป็นครู (ค.ศ.1) จำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 28.6 และมีอายุราชการเฉลี่ย 14.90 ปี

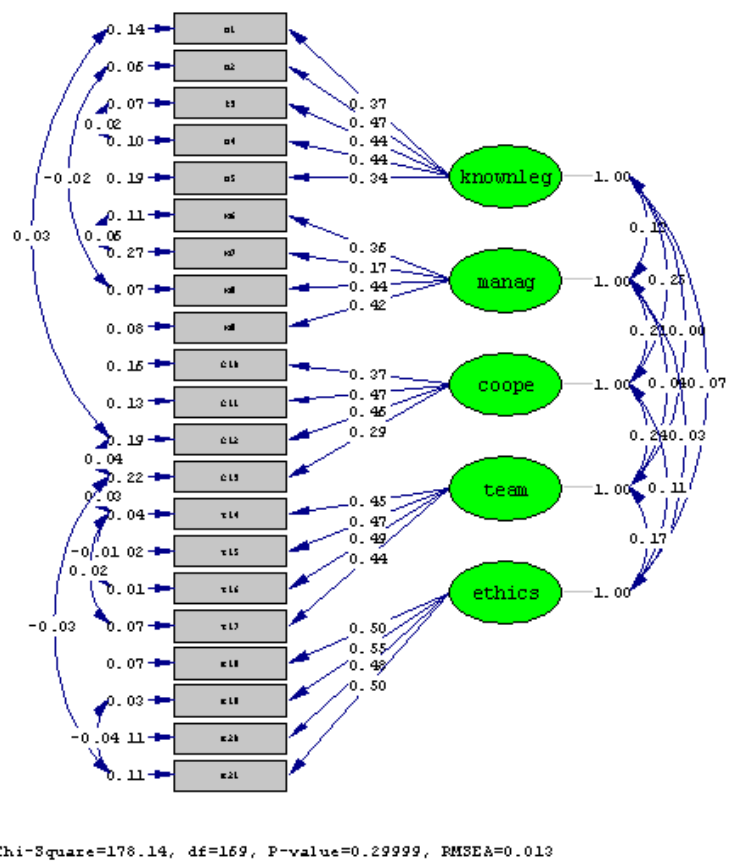
การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis :CFA)

1. การวิเคราะห์สถิติพื้นฐานของตัวบ่งชี้ที่ได้ด้วยสถิติบรรยาย

พบว่าตัวบ่งชี้สมรรถนะของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ตามแนวทางการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 จำนวน 21 ตัว มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.95 - 4.42 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีตั้งแต่ 0.49 - 0.63 โดยตัวบ่งชี้

ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือความสามารถในการเขียน อ่าน และพูดภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี(K5) และตัวบ่งชี้ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือการให้บริการด้านความรู้วิชาการและด้านวิชาชีพแก่ชุมชน(c12) ขณะที่ตัวบ่งชี้ที่มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสูงสุดคือ การให้บริการด้านความรู้วิชาการและด้านวิชาชีพแก่ชุมชน (c12) และตัวบ่งชี้ที่มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานต่ำสุด คือความสามารถในการวิเคราะห์และพัฒนาหลักสูตรที่สอดคล้องกับสถานศึกษาและมีการบูรณาการกับรายวิชาอื่นๆ (m6) การปฏิบัติตนเป็นผู้นำและผู้ตามได้อย่างเหมาะสมกับบทบาทและหน้าที่ที่รับผิดชอบ(t15) และการสนับสนุนให้กำลังใจ ยกย่องและให้เกียรติผู้อื่น (t16) ตัวบ่งชี้ส่วนใหญ่มีความเหมาะสมมากกับการนำไปใช้วัดสมรรถนะของผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษตามแนวทางการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน การแจกแจงข้อมูลของตัวบ่งชี้ต้องมีการแจกแจงแบบปกติ โดยใช้เกณฑ์ค่าความเบ้(skewness) ต้องไม่เกิน 2 และค่าความโด่ง (kurtosis) ไม่เกิน 7 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าค่าความเบ้มีค่าอยู่ระหว่าง -0.074 - 0.416 และค่าความโด่งมีค่าอยู่ระหว่าง -0.913 - 0.592 เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้แสดงว่าข้อมูลมีการแจกแจงแบบปกติ

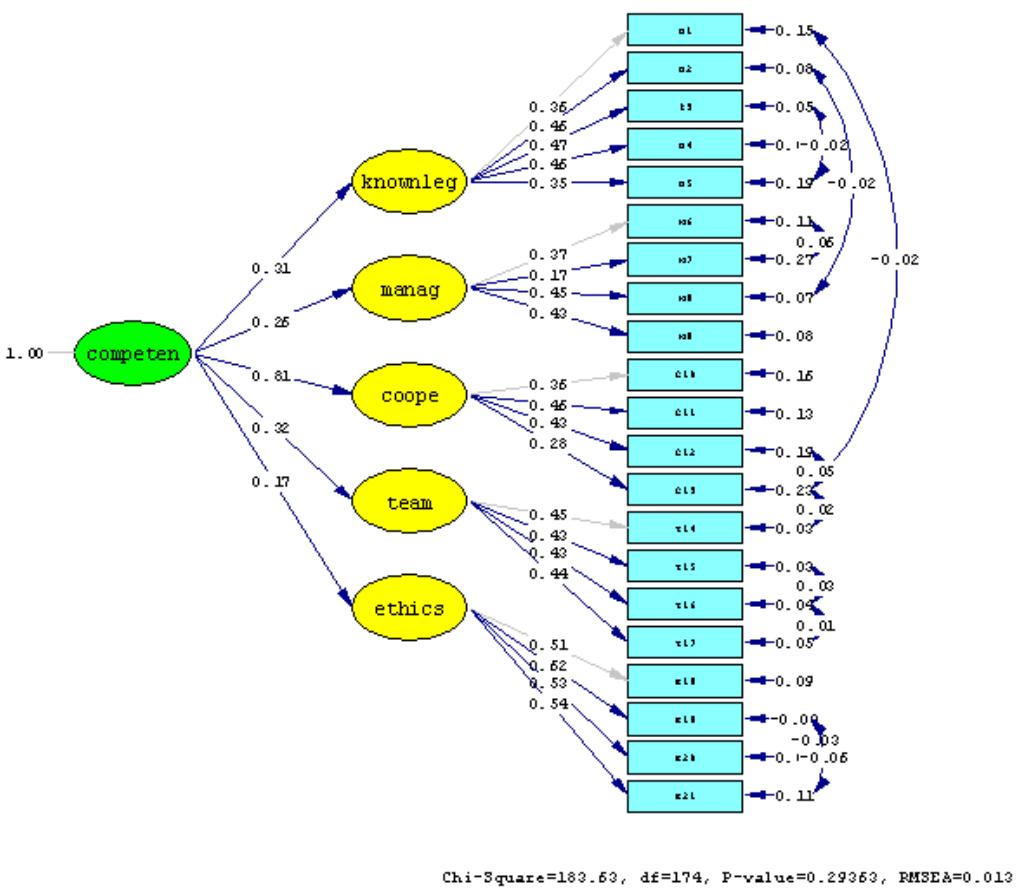
2) การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับหนึ่ง

ภาพที่ 1 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับหนึ่งของตัวบ่งชี้สมรรถนะของผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ตามแนวทางการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับหนึ่งของตัวบ่งชี้สมรรถนะของผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ตามแนวทางการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 พบว่าตัวบ่งชี้สมรรถนะของผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษตามแนวทางการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ที่อยู่ใน 5 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบด้านการพัฒนาตนเอง(knowledge) องค์ประกอบด้านการจัดการเรียนรู้(management) องค์ประกอบด้านการสร้างความร่วมมือกับชุมชน(cooperation) องค์ประกอบด้านการทำงานเป็นทีม(teamwork) และองค์ประกอบด้านจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพครู(ethics) มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ มีค่า χ^2 =178.14,df=169, p=0.2999, χ^2 /df=1.05,GFI=0.95,AGFI=0.93และRMSEA=0.013 แสดงว่าตัวบ่งชี้สมรรถนะของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ตามแนวทางการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ที่อยู่ใน 5 องค์ประกอบ มีตัวบ่งชี้ 21 ตัว มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ เมื่อพิจารณาค่าน้ำหนักองค์ประกอบมีค่าเป็นบวกทั้งหมดมีค่าตั้งแต่ 0.17-0.55 และมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ทุกตัว มีค่าความคลาดเคลื่อนของน้ำหนักองค์ประกอบมีค่าตั้งแต่ 0.02-0.04 และค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์มีค่าตั้งแต่ 0.10-0.96

3) การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับสอง

ภาพที่ 2 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับสองของตัวบ่งชี้สมรรถนะของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ตามแนวทางการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

ตารางที่ 2 แสดงค่าน้ำหนักองค์ประกอบ ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของน้ำหนักองค์ประกอบ ค่าสถิติ t และค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ของตัวบ่งชี้สมรรถนะของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ตามแนวทางการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของการวิเคราะห์องค์ประกอบการยืนยันอันดับสอง

องค์ประกอบ	น้ำหนักองค์ประกอบ				
	b	B	SE	t	R^2
ด้านการพัฒนาตนเอง(knowledge)	0.31	0.32	0.09	3.48	0.10
ด้านการจัดการเรียนรู้(management)	0.26	0.27	0.09	3.01	0.07
ด้านการสร้างความร่วมมือกับชุมชน(cooperation)	0.81	0.78	0.17	4.71	0.61
ด้านการทำงานเป็นทีม(teamwork)	0.32	0.31	0.09	3.51	0.09
ด้านจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพครู(ethics)	0.17	0.18	0.07	2.32	0.03

จากตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับสองของตัวบ่งชี้สมรรถนะของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ตามแนวทางการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 พบว่าผลการตรวจสอบโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์มีค่า χ^2 =183.63,df=174,p=0.29, χ^2 /df=1.06,GFI=0.95,AGFI=0.93และRMSEA=0.013 แสดงว่าผลวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับสองของตัวบ่งชี้สมรรถนะของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ตามแนวทางการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ(factor loading) อยู่ระหว่าง 0.17-0.81และมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ทุกตัว แสดงว่าองค์ประกอบทุกตัวมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ค่าความคลาดเคลื่อนของน้ำหนักองค์ประกอบมีค่าตั้งแต่ 0.07-0.17 และค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์มีค่าตั้งแต่ 0.03-0.61 และค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐาน(The standard factor loading) มีค่าตั้งแต่ 0.18-0.78 โดยองค์ประกอบที่มีน้ำหนักความสำคัญมากที่สุดคือด้านการสร้างความร่วมมือกับชุมชน มีน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเท่ากับ 0.78 และมีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์เท่ากับ 0.61 รองลงมาคือองค์ประกอบด้านการพัฒนาตนเอง มีน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐาน เท่ากับ 0.32 และมีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์เท่ากับ 0.10

อภิปรายผล

จากผลการพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะของผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ตามแนวทางการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 โดยการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะหลักของครูไทยของสำนักงานพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2553) สมรรถนะของครูไทยในศตวรรษที่ 21 แนวทางการจัดการเรียนรู้และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาสร้างกรอบแนวคิดการพัฒนาตัวบ่งชี้ ผลการพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะของผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ตามแนวทางการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 มี 5 องค์ประกอบ ได้แก่ 1)ด้านการพัฒนาตนเอง 2) ด้านการจัดการเรียนรู้ 3)ด้านการสร้างความร่วมมือกับชุมชน 4) ด้านการทำงานเป็นทีม และ 5)ด้านจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพครู มีตัวบ่งชี้ทั้งหมด 21 ตัวและนำตัวบ่งชี้ในแต่ละองค์ประกอบมาผ่านกระบวนการวิเคราะห์โดยใช้เทคนิคเดลฟาย เพื่อ

ตรวจสอบความเหมาะสมของตัวบ่งชี้ในแต่ละองค์ประกอบ พบว่าผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่าตัวบ่งชี้สมรรถนะของผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ตามแนวทางการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 มีความเหมาะสมมากถึงมากที่สุด หลังจากนั้นผู้วิจัยได้นำตัวบ่งชี้ 21 ตัวที่อยู่ใน 5 องค์ประกอบมาทำการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน พบว่าตัวบ่งชี้สมรรถนะของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ตามแนวทางการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ที่อยู่ใน 5 องค์ประกอบ มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยพบว่า องค์ประกอบที่ 1 ด้านการพัฒนาตนเอง ประกอบด้วยตัวบ่งชี้ 5 ตัว ได้แก่ 1)ความสามารถวิเคราะห์และเลือกวิธีพัฒนาตนเองให้เหมาะสมกับจุดเด่นและจุดด้อย 2) ความคิดสร้างสรรค์ในการสร้างองค์ความรู้ทางวิชาการและวิจัย เพื่อพัฒนางานที่รับผิดชอบอย่างมีประสิทธิภาพ 3)ความสามารถในการสร้างและพัฒนาสื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยีใหม่ๆมาใช้ในการส่งเสริมการเรียนรู้ 4)ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีใหม่ๆและแหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลายมาใช้ในการพัฒนาและสืบค้นงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และ5)ความสามารถในการเขียน อ่าน และพูดภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี สอดคล้องกับ ถนอมพร เลาหจรัสแสง (2547) และสมรรถนะหลักของครูไทยของสำนักงานพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2553) และงานวิจัยของทิพวรรณ สังขศิลา (2553) ที่พบว่าผู้สอนจะต้องเป็นผู้เชี่ยวชาญเนื้อหาที่ตนรับผิดชอบในการสอน มีการพัฒนาตนเองอยู่เสมอ มีความคิดสร้างสรรค์ มีทักษะในการใช้คอมพิวเตอร์หรือทักษะในการใช้ ICT เพื่อเป็นเครื่องมือหนึ่งในการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ องค์ประกอบที่ 2 ด้านการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วยตัวบ่งชี้ 4 ตัว ได้แก่ 2.1)ความสามารถในการวิเคราะห์และพัฒนาหลักสูตรที่สอดคล้องกับสถานศึกษาและมีการบูรณาการกับรายวิชาอื่น 2.2)ความสามารถในการจัดกิจกรรมการสอนที่ส่งเสริมทักษะการคิดวิเคราะห์และการแก้ปัญหาในเชิงลึก 2.3)ความสามารถในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง เช่น การทำโครงการ การสอนแบบใช้ปัญหาเป็นฐาน 2.4) ความสามารถในการใช้เครื่องมือที่หลากหลายในการวัดและประเมินเพื่อให้ได้สารสนเทศมาปรับปรุงการเรียนการสอนและแก้ไขผลการเรียนรู้ของผู้เรียนให้ดีขึ้น สอดคล้องกับแนวทางการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุรชัย จิ่มมี (2553) ที่ต้องการสร้างความสมดุลในการประเมินผล มีการประเมินระหว่างเรียน และการประเมินสรุปรวมนำประโยชน์ของผลสะท้อนจากการวัดมาปรับปรุงการแก้ไขงาน โดยมีการวัดผลตามสภาพจริงจากการปฏิบัติ ใช้เครื่องมือวัดที่หลากหลาย มีการวัดทัศนคติและความรู้ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ ประวิทย์ รักษาแสง (2557) ที่ผู้สอนจะต้องมีความสามารถในด้านการตั้งคำถามเพื่อให้ได้ข้อมูลมาพัฒนาและปรับปรุงการเรียนรู้ให้ดีขึ้น และสร้างสรรค์เนื้อหาเพื่อเป็นการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษาให้สอดคล้องกับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 องค์ประกอบที่ 3 ด้านการสร้างความร่วมมือกับชุมชน ประกอบด้วยตัวบ่งชี้ 4 ตัวได้แก่ 3.1)การประสานความร่วมมือและสร้างความสัมพันธ์กับชุมชนเพื่อการจัดการเรียนรู้ 3.2)การสร้างเครือข่ายกับผู้ปกครองและชุมชนเพื่อการจัดการเรียนรู้ 3.3)การให้บริการด้านความรู้วิชาการและด้านวิชาชีพแก่ชุมชน และ3.4)การบูรณาการการเรียนรู้ ทักษะที่หลากหลายระหว่างชุมชนกับการจัดการเรียนรู้ สอดคล้องกับสมรรถนะประจำสายงานของสำนักงานพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2553) ที่กำหนดให้มีการสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือกับชุมชนเพื่อจัดการเรียนรู้ สอดคล้องกับระบบสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ของศตวรรษที่ 21 ที่เน้นให้บูรณาการทรัพยากรในชุมชนมาใช้ในการเรียนการสอน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิริชัย รินทะราช (2553) ได้ศึกษาการพัฒนาตัวบ่งชี้สิ่งแวดล้อมทางการศึกษาเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิตที่ต้องการกระตุ้น

การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างชุมชนของผู้ปฏิบัติและบูรณาการทรัพยากรในชุมชนมาใช้ในการเรียนการสอน องค์ประกอบที่ 4 ด้านการทำงานเป็นทีม ประกอบด้วยตัวบ่งชี้ 4 ตัวได้แก่ 4.1)การให้ความร่วมมือช่วยเหลือและสนับสนุนการปฏิบัติงานของโรงเรียน 4.2)การปฏิบัติตนเป็นผู้นำและผู้ตามได้อย่างเหมาะสมกับบทบาทและหน้าที่ที่รับผิดชอบ 4.3)การสนับสนุนให้กำลังใจ ยกย่อง และให้เกียรติผู้อื่น และ4.4)การปรับตัวเข้ากับกลุ่มคนหรือสถานการณ์ที่หลากหลายได้อย่างเหมาะสม สอดคล้องกับสมรรถนะหลักของครูไทยตามแนวคิดของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2553) ที่ต้องการให้มีความร่วมมือช่วยเหลือสนับสนุนเสริมแรงให้กำลังใจแก่เพื่อนร่วมงาน การปรับตัวเข้ากับผู้อื่นหรือทีมงาน แสดงบทบาทของการเป็นผู้นำหรือผู้ตามได้อย่างเหมาะสมในการทำงานร่วมกับผู้อื่น และองค์ประกอบที่ 5 ด้านจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพครู ประกอบด้วยตัวบ่งชี้ 4 ตัวได้แก่ 5.1)ปฏิบัติตามกฎระเบียบทางราชการด้วยความซื่อสัตย์สุจริต 5.2)มีความเมตตา เอาใจใส่ ช่วยเหลือ ส่งเสริมและให้กำลังใจแก่ศิษย์ 5.3)ประพฤติตนได้อย่างเหมาะสมกับสถานภาพ หลีกเลี่ยงอบายมุข และ5.4)มีความตั้งใจ เสียสละและอุทิศตนในการปฏิบัติหน้าที่อย่างต่อเนื่องสอดคล้องกับสมรรถนะหลักของครูไทยของสำนักงานพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2553) ที่กำหนดให้ครูต้องประพฤติปฏิบัติตนถูกต้องตามหลักคุณธรรมจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพครูเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียนและสังคม เพื่อสร้างความศรัทธาในวิชาชีพครู สอดคล้องกับ ถนอมพร เลาหจรัสแสง(ม.ป.ป) ที่ได้กล่าวว่าครูในยุคศตวรรษที่ 21 ต้องมีมุทิตา ความรักและความห่วงใยให้กับผู้เรียน

ข้อเสนอแนะ

ผลการศึกษาพบองค์ประกอบที่มีน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานมากที่สุดคือองค์ประกอบด้านการสร้างความร่วมมือกับชุมชนและองค์ประกอบด้านการพัฒนาตนเอง ดังนั้นควรนำตัวชี้วัดในองค์ประกอบด้านการสร้างความร่วมมือกับชุมชนและองค์ประกอบด้านการพัฒนาตนเองมาจัดอบรมให้ผู้สอน เพื่อให้ผู้สอนมีความเปลี่ยนแปลงในการจัดการเรียนการสอนที่สามารถนำชุมชนมีส่วนร่วมและพัฒนาตนเองให้มีความสามารถในการพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้สอดคล้องกับการจัดการศึกษาในศตวรรษที่ 21

บรรณานุกรม

ณรงค์วิทย์ แสนทอง. (2547). ***มารู้จัก COMPETENCY กันเถอะ.*** กรุงเทพฯ : เอช อาร์ เซ็นเตอร์.

เดชา เดชะวัฒนไพศาล. (2543). Competency-based Human Resource Management. ***วารสารการบริหารคน***, 21(4), 11-18.

ถนอมพร เลาหจรัสแสง. (ม.ป.ป.). ***การเรียนรู้ในสมัยหน้า : ตอนอนาคตครูไทยครูพันธ์ C.*** สืบค้นเมื่อ 1 พฤศจิกายน 2561 จาก http://ruionlineblog.wordpress.com/ครูในศตวรรษที่-21/

ทิพวรรณ สังขศิลา. (2553). ***การวิเคราะห์องค์ประกอบตัวบ่งชี้ประสิทธิภาพการสอนของครูวิทยาศาสตร์สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดร้อยเอ็ด.*** วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ประวิทย์ รักษาแสง. (2557). ***การพัฒนาตัวบ่งชี้การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในศตวรรษที่ 21 ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น.*** วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

พิณสุดา สิริรังธศรี. (2557). ***การยกระดับคุณภาพครูไทยในศตวรรษที่ 21***. กรุงเทพฯ : สำนักงานส่งเสริมสังคม แห่งการเรียนรู้และคุณภาพเยาวชน.

ศิริชัย รินทะราช. (2553). ***การพัฒนาตัวบ่งชี้สิ่งแวดล้อมศึกษาเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต***. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

สุรชัย จิ่มมี. (2553). ***การพัฒนาตัวบ่งชี้คุณภาพการปฏิบัติงานด้านการสอนของครูผู้สอนช่วงชั้นที่ 3-4***. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

สุวิมล ว่องวาณิช. (2546). ***แนวทางการให้คำปรึกษาวิทยานิพนธ์***. กรุงเทพฯ : ศูนย์ตำราและเอกสารทางวิชาการ.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2553). ***คู่มือการประเมินสมรรถนะครู***. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน. (2553). ***คู่มือการกำหนดสมรรถนะในราชการพลเรือน : คู่มือสมรรถนะหลัก***. กรุงเทพฯ : ประชุมช่างจำกัด.

อลิสา ศรีโปฎก. (ม.ป.ป.). ***ปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพการศึกษา***. สืบค้นเมื่อ 12 มกราคม 2560 จาก http://theerawut.blogspot.com/2008/12/blog-post.html.

อ่องจิต เมธยะประภาส. (2557). ***คุณลักษณะของครูในศตวรรษที่ 21***. สืบค้นเมื่อ 23 กรกฎาคม 2560 จาก https://www.gotoknow.org/posts/589309.

Boam, R. and Sparrow, P. (1992). ***Designing and Achieving Competency***. Maidenhead : McGraw-Hill.

Boyatzis, R. (1982). ***The competency manager : a model for effective performance***. New York : Wiley.

Spencer, M., and Spencer, M.S. (1993). ***Competence at work: model for superiors performance***. New York : wiley and Sons.